

gende om at faa deres Pension forhøjet med 25 Procent. De paagældende Folk ere ikke afgaaede, fordi de ere for gamle, eller fordi de faldt for Aldersgrænsen, men fordi der skete Indskrænkninger i Lodseriet. Der er endnu unge, kraftige Folk iblandt, Folk, som ikke ere mere end godt 50 Aar. Men de kunne ikke opnaa nogen som helst Bifortjeneste ved Siden af deres Pension, idet Dragør By jo ikke har videre Virksomhed ud over Skibsfarten. Ganske vist er deres Pension betydelig større end i de vestlige Distrikter, men den er dog ikke det samme som den Løn, de oppebar som Lodser, og da de vare i en saadan Alder og kraftige nok til i lang Tid at kunne udføre Arbejde, mene de, at de ere blevne noget forurettede, idet man i sin Tid gav dem Løfte om, at der vilde blive et eller andet Arbejde, som de kunde benyttes til; men man har ladet dem blive staaende paa den Pension, som blev given dem, vistnok i 1892. Deres Udgifter ere betydelig større end den Gang, Livsfornødenhederne ere stegne betydeligt, deres Skatter ere ikke saa smaa, og af Pensionen maa de betale en større Afgift nu end tidligere til Enkekassen. Jeg vil gerne bede den højtærede Forsvarsminister om at tage disse Andragender under Overvejelse og henstiller til ham at gøre noget alvorligt i denne Sag.

Jeg havde egentlig tænkt mig, at Ministeriet efter sine fleraarige Overvejelser og Højesteretsdommen vilde have imødekommet de Klager, der ere fremkomne mod Helsingør Lodseri, men tværtimod har man jo yderligere beskaaret deres Rettigheder ved den Befaling, der er udstedt af Forsvarsministeren. Disse Mennesker ønske derfor nu, at der maa blive nedsat en Kommission, der kunde tage hele Lods-spørgsmaalet under Overvejelse, saa de kunde faa lovlige Tilstande at virke under. Men samtidig er det deres Ønske, at der bliver indsat en Lods i Kommissionen, der kunde varetage deres Interesser. Mærkværdigt er det, at denne Befaling eller dette Cirkulære er udstedt af Ministeren, altsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), idet der ikke er noget i Loven, der hjemler ham Ret til dette. I Lodsloven staar der, at Sundlodserierne vedblive at arbejde under de Regler, som en Gang ere givne for dem, hvorimod Ministeren kan forandre Reglerne for de vestlige Lodsdistrikter. Men naar man giver et af Sundlodserierne Ret til at lodse Skibe i alle Farvande, saa er man gaaet udenfor Loven, og dersom det skal vedblive med

disse Rettigheder, der ere givne Hr. Bardenfleth, er det jo egentlig ikke nødvendigt at have nogen som helst Lodslov hverken for Sundlodserne eller for de vestlige Distrikter. Saa kan man blot tage Hr. Bardenfleth som den egentlige Leder af hele Lodseriet og lade ham bestemme, hvem der skal lodse Skibe, for saaledes er det faktiske Forhold i Øjeblikket.

Den højtærede Trafikminister vil jeg forespørge, hvorledes det gaar med det Løfte, den tidligere Trafikminister, det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) i forrige Samling gav om, at de tre Stationer Glostrup, Taastrup og Hede-husene skulde der blive taget fat paa i Aar, bliver der noget af dette? De trænge i særlig Grad til at blive forandrede, og Forholdene ere til Gene baade for disse Byers Beboere og for de rejsende. Det kunde ogsaa være paa Tide, at det blev paabegyndt, da det vil give ikke saa ganske lidt Arbejde under de nuværende daarlige Arbejdsforhold.

Til den højtærede Forsvarsminister vil jeg ligeledes rette en Forespørgsel. Det er vedrørende Valby Fæled. Den er ganske vist til Afhændelse nu ifølge Befæstningslovene, men hvor lang Tid den kommer til at ligge, uden at der sker nogen Forandring, kunne vi ikke vide. Jeg ved, at Forsvarsministerne tidligere have udlejet Fælleden til nogle Vognmænd, der, saa vidt jeg ved, græssede nogle Heste og Kreaturer der. Men det har tidligere været saaledes, at Beboerne i Valby eller længere ude have gaaet over Fælleden ned til Søbadeanstalten, idet de derved sparede ikke saa lille et Stykke Vej. Det ere de imidlertid blevne afskaarne fra, idet der er blevet opslaaet Plakater om, at det er forbudt at gaa over Fælleden. Saa vidt jeg ved, er der endnu ikke nogen anden Fæled, med Undtagelse af Amagerfæled under Skarpskydningsøvelser, hvor man forhindrer Folk i at passere. Man betragter dog Statens Fælede som offentlige Steder, hvor enhver kan passere. Jeg henstiller, at hvis det skulde ske, at denne Fæled ikke blev afhændet i den nærmeste Tid, maa dette Forbud blive tilbagekaldt, saaledes at Beboerne kunne passere den, som de ere vant til, og derved have lettere Adgang til Badeanstalterne, der ligge et godt Stykke Vej borte nede ved Kalveboderne. Mange af de Folk, der besøge Badeanstalterne om Aftenen, have kun kort Tid til at bade, og det har ikke saa lidt at sige for dem at kunne spare en 20 Minutters Vej eller mere ved at skraa over